
STÂNĂ

Revistă Profesională și Culturală

**Organ al Oierilor din
întreaga țară**

*

MOTTO:

Doina e a noastră! Munților
noi le dăm viață și le mărim
farmecul ce au! Noi cunoaștem
glasul tainic al izvoarelor!
Noi ne-am înfrățit cu
bradul!

DIRECTOR:
NICOLAE MUNTEAN

*

„STÂNĂ”

ORGAN AL OIERILOR DIN ÎNTREAGA ȚARĂ

APARE ÎN FIECARE LUNĂ

ABONAMENTE:

Pe un an	Lei 100
Pe 6 luni	„ 60
Exemplarul	„ 10

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

POIANA-SIBIULUI

JUDEȚUL SIBIU

CUPRINSUL:

După congres	<i>Nic. Muntean</i>
Lacrimi	<i>Maria Muntean</i>
Cât fân este într'o căpiță	<i>Dr. I. Dăncilă</i>
Prepararea chiagului	<i>Dr. N. Odaisky</i>
Sonet	<i>Victor Cosma</i>
Infecția purulentă a ombilicului mieilor sugaci	<i>Dr. I. Dumitru</i>
Îngrijiți oile!	<i>Nicunar</i>
Păstorașul	<i>Dtru V. Tărtăreanu</i>
Recenzii	<i>N. Vonica</i>
Vine iarna	<i>Victor Cosma</i>
Dela U. O.	* *
Pagina Reuniunilor	* *
Informațiuni	* *
Știri din țară și străinătate	* *

MOTTO :

Doina e a noastră ! Munților
noi le dăm viață și le mărim
farmecul ce au ! Noi cunoaștem
glasul tainic al izvoarelor !
Noi ne-am înfrățit cu
bradul !

După congres.

— Datorința noastră și a guvernului —

Nic. Muntean.

La 21 Noiembrie 1935 s'a ținut în orașul Sibiu, primul și mărețul congres al oierilor din întreaga țară.

Două mii de oieri îngrijorați de soarta celei mai vechi și românești profesiuni, mânați de dorul de mai bine și hotărâți a-și asigura condițiuni de progres în conformitate cu cerințele timpului și însemnătatea ocupațiunii lor și-au spus în auzul țării și conducătorilor ei cu mândrie și demnitate tot ce trebuie auzit și știut în legătură cu viața și rostul oierilor, precum și cu nevoile oieritului, multe și devenite insuportabile.

S'a ridicat cortina și a fost lăsat să se vadă și admire tot trecutul ciobanilor români, cu care se contopește însăși istoria românilor și pe care s'a clădit minunatul și de multă lume invidiatul palat al neamului, România Mare și vecinică !

S'a susținut cu mândrie și fără puțința de a putea fi contraziși, că ciobanii români sunt părinții și păstrătorii comorilor scumpe, care ne constituiesc ființa. Aceste comori sunt : graiul, credința, portul, cântecele, jocurile și obiceiurile.

S'a declarat răspicat, că dacă Dobrogea este azi pământ românesc, oierilor cari au colonizat-o li se poate mulțumi.

S'a accentuat, că oierii au fost cărașii ideilor naționale, apostolii Unirii Ardealului cu patria mamă, demonstrându-se, că oierii nu s'au unit în 1918 cu frații lor, de cari n'au fost nici când despărțiți ; în 1918 s'a făcut dreptatea Cerească, mutându-se granițele aproape până unde a răsunat graiul românesc și fluierul ciobănesc !

S'a amintit și faptul, că oierii au fost începătorii comerțului românesc.

Pe scurt, au fost desgropate și puse să defileze prin fața celor prezenți la această măreață sărbătoare toate faptele mari, cari aparțin ciobanilor și cari se împletesc cu trecutul românilor, constituind azi cel mai sfânt și scump bun național!

S'a stăruit asupra incontestabilului adevăr, că oierii au fost prima clasă socială, iar oieritul prima ocupație a românilor!

S'a stăruit în mod cu totul deosebit asupra însemnătății și necesității susținerii și continuării acestei profesiuni, cerându-se asigurarea condițiilor de progres și normală dezvoltare!

S'a combătut cu argumente mentalitatea bolnăvicioasă a unora — și nu sunt puțini, — cari văd în oieri ultima clasă socială; iar în oierit profesiunea cea mai dejositoare, neținând seamă de elementarul adevăr, că cine se râde de oieri se batjocorește pe sine însuși, fiind noi toți adevărații români, descendenți din trunchiul sănătos al ciobanilor români!

În baza trecutului s'a susținut, că locul oierilor este cel din fruntea tuturor claselor sociale, iar oieritul știință în adevăratul înțeles al cuvântului: frumoasă, vastă și complicată, care nu numai, că nu rușinează pe ceice fac oierit, ci din contră, îi onorează!

Marele rău constă în faptul, că de oieri și oierit nu s'a interesat nimeni!

Nu s'a trecut cu vederea nici faptul de covârșitoare importanță, că oierii hrănesc și îmbracă cu produsele oilor lor toată populația țării.

S'a constatat și aceea, că Statul a cheltuit și cheltuiește miliarde pentru promovarea culturală, socială și economică a altor clase și profesiuni, cari nici pe departe nu se pot compara din punct de vedere istoric și național cu ciobanii țării, precum nici din punct de vedere al însemnătății lor în cadrul economiei naționale!

Pentru oierii, cari au scris prima și cea mai strălucită pagină din istoria neamului și pentru promovarea

oieritului nu s'a cheltuit un ban măcar; ba mai mult, — cu tot trecutul lor și însemnătatea lor economică — n'au cules decât cuvinte de ocară și priviri disprețuitoare.

Tratamentul mașter — dacă poate fi vorba de tratament — pe care copiii îl aplică părinților lor — *oierilor* — nu-i onorează!

La congres s'a cerut sus și tare, să se dea atenția cuvenită acestui ram de producțiune din economia generală-națională a țării!

Ajung greutățile și suferințele impuse de natură; să se ușureze povara ce oameni, cari n'au nici în clin nici în mână cu oierii, în absolută necunoștință de cauză, au pus-o în spinarea lor!

Toate cele reamintite atât de pe scurt și încă multe alte lipsuri au fost cuprinse într'o așa numită moțiune, adecă plângere, care a fost prezentată în numele Uniunii Oierilor din întreaga țară D-lor: Gh. Tătăărăscu Prim-ministru, V. Sasu, ministrul agriculturii și M. Negură, subsecretar de Stat la Domenii.

Din partea tuturor ni s'a promis tot concursul și am fost asigurați, că cererile noastre vor fi satisfăcute, din simplul motiv, că ele sunt juste.

Datorința noastră a oierilor este, ca fiecare în cadrul său de activitate, pe unde umblă, și mai ales Reuniunile oierilor să stăruie a forma curent puternic întru susținerea cauzei oierilor și oieritului!

La conveniri, prin adunări locale și în sfârșit cu orice ocazie să se arate trecutul oierilor și importanța oieritului.

Vom năzui prin toate mijloacele legale să formăm un curent puternic oieresc în țară, care să aibă răsunetul dorit.

Să nu scăpăm o singură ocazie de a ne face cunoscuți pe noi și ocupația noastră.

În susținerea și pentru intensificarea curentului ce suntem datori a face să ia ființă, nu vom cruța nici o osteneală.

Ne trebuie curaj și pe acesta să-l luăm din izvorul de putere dătător al înaintașilor noștri oieri!

Să nu fim rușinoși în a arăta tuturor, că noi am adus țării zestrea cu care se mândrește neamul!

Să fim toți soldați devotați cauzei sfinte; să fim apostolii pregătitori ai unor zile mai fericite, b'ne meritate!

Datorința guvernului, care cunoaște prea bine talismanul ce oierii au adus în comoara neamului și însemnătatea oieritului este, să se sesizeze de cele cuprinse în moșiunea prezentată și cât mai neîntârziat să treacă la realizările pe cari oierii le așteaptă cu atâta nerăbdare!

Inceputul fericit cu valorificarea lânii din care guvernul își face un titlu de mândrie să se continue și completeze și în alte direcții amintite în plângere, dând posibilitatea oierilor de a deveni factorii de producție, cari să îndeșteuleze cu produsele lor toate cerințele și toate gusturile, făcând din oierit o ocupație cu adevărat rentabilă.

Puțină înțelegere, cu un strop de bunăvoință și s'ar schimba în spre mult bine situația ajunsă la disperare a oierilor și oieritului!

Așteptăm — dar nu în nelucrare — măsurile de îndreptare pe cari guvernul a promis și suntem siguri, că va lua.

Lacrimi . . .

I.

*Iarna-și cerne fulgii moi
Peste deal, peste zăvoi,
Peste codrul supărat,
Peste casele din sat.*

II.

*Cine vine depe drum?
Este crivățul nebun,
Alergând și greu gemând
Desnădejde răspândind.*

III.

*... Iar în casa din delcean
Cu mușcate roși 'n geam,
Plânge-un suflet trist, duios,
Așteptând pe „Făt-Frumos“.*

Maria Muntean.

Foto M. Iuga Poiana-Sibiului

Fete de oieri din Poiana-Sibiului

Cât fân este într'o căpiță,

ploscoană sau clae, se exprimă în vorbirea de toate zilele în kilograme sau și mai des în „care de fân“.

Stăpânul sau celce a făcut o astfel de căpiță știe cam câte care de fân are cutare sau cutare clae dela colibă sau moșie, ceea ce e de mare însemnătate, pentru a ști cum să-și împartă fânul cu vitele în decursul anului.

În viața de toate zilele însă, nu toți ceice au nevoie de fân și-l fac ei pe moșia lor, ci mulți trebuie să-l cumpere. Cumpărarea o face toamna sau chiar în tot decursul anului.

Prețul fânului — chiar și când se vinde „cu clai“, după tocmeală — se face ținându-se cont de prețul ce-l are un kilogram de fân pe piață. Cea mai sfântă vânzare e cea *la cântar* acolo unde e posibil. Nu va fi nici vânzătorul, nici cumpărătorul păcălit. Câțiva bani, mai mult sau mai puțin la kilogram, vor varia cu calitatea fânului.

În economia dela munte și mai ales în creșterea oilor, fiind de cele mai multe ori departe de un centru, care să aibă un cântar comunal, fiind la țară sau la colibi, fânul se cumpără prin tocmeală, apreciindu-se după ochi și apoi prețuindu-se fânul din o clae sau căpiță, avându-se ca bază tot prețul unui kilogram de fân de pe piață.

Din acest târg totdeauna unul iasă păcălit și de regulă cumpărătorul, care nu poate cunoaște, cum știe vânzătorul, nici calitatea fânului și nici cât fân este în claea, ce-o cumpără.

Economii noștrii de oi și din acest punct de vedere sunt mulți foarte pricepuți. Se duc, se uită bine la clae, scot o mână de fân, îl observă, îl miroasă și dacă îi mai dă și cu brațul și se mai uită odată bine, spun aproape exact cât fân este.

Acest spirit gospodăresc al lor minunează pe toți aceea, cari au de-a face cu ei. „Domnii și boerii“ ră-

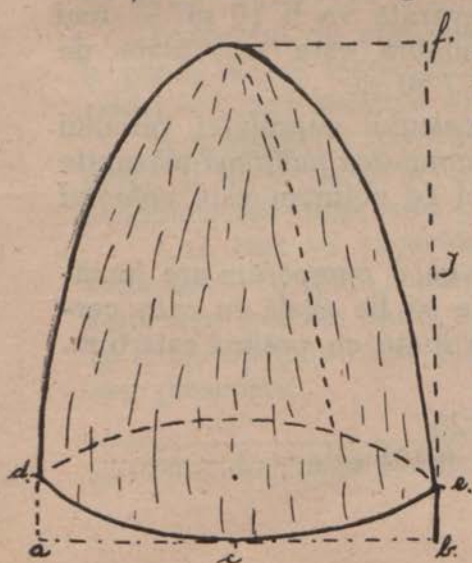
mân uimiți și oftează, după ce ei pleacă, zicând: de ce nu ne-a dat Dumnezeu în țară mai mulți și și la conducere din aceștia, căci atunci cu siguranță am fi de parte cu rânduiala și gospodăria țării! Am fi poate acolo unde ar trebui să fim!: Intâia și cea mai fericită țară de pe glob.

Dar viața din zi în zi și an în an se face tot mai grea și numai omul harnic și priceput poate să înfrunte toate greutatețile.

În dorința de a pune la dispoziția economilor de oi o nouă armă, pentru a învinge mai ușor greutatețile vieții și pentru a fi și mai mult lăudați, se va scrie mai jos modul cum se poate calcula cantitatea de fân, în kilograme, din o căpiță, clae sau ploscoană. Se descrie astăzi calculul cubajului de fân din o clae cu forma cea mai des întâlnită, iar altă dată se va descrie și calculul cantității de fân din celelalte forme de clăi existente.

Oierii noștri trebuie să fie nu numai buni crescători de oi, ci și inteligenți negustori, cari — prin o socoteală inginerescă pe hârtie — să uimească pe toți directorii și boerii, cu cari ar încheia târgul.

Presupunem, că cineva vrea să cumpere fân sau alt nutreț (fân de lucernă, fân de trifoiu, otavă, coceni etc.), care se află în câmp, în clăi. Clăile au o formă asemănătoare celei din figura de față, formă, ce se întâlnește des atât în regiunea muntoasă cât și la țară.

Stăpânul sau ciobanul vede fânul și apoi stă la tocmeală. Pentru a încheia târgul trebuie să știe cam câte care sau mai precis câte kilograme fân are clăia, ce vrea să o cumpere. A ști câte kilograme de fân are o clae înseamnă a nu plăti pentru acel fân decât numai cât el face și nu cât cere vânzătorul.

Pentru a calcula câte kilograme fân sunt într'o ploscoană, căpiță sau clae, ce are forma asemănătoare figuei de mai sus, trebuie să știm:

1. Cât e de largă sau cu alte cuvinte mărimea cercului de bază;
2. Cât e de înaltă și
3. Ce fel de fân este (păios, mărunț etc.) și de când e făcută.

A. Calculul lărgimei sau suprafeței bazei, care are forma de cerc, se face practic (mai ușor și destul de exact) ducând pe o margine a ploscoanei o linie dreaptă cu un băț.

Din partea dreaptă și stângă a ploscoanei se duc deasemenea linii drepte și perpendiculare, ce întâlnesc linia mare, dusă întâiu, în punctele *a* și *b*.

— Măsurăm linia *a b*, care trebuie să fie egală cu diametrul cercului.

— Luăm jumătatea ei sau raza cercului, pe care o înmulțim cu ea însăși.

— Rezultatul obținut îl înmulțim cu numărul 3'14 (număr, ce e acelaș, pentru toate socotelile).

B. Măsurăm înălțimea cu ajutorul unei prăjini (*e—f* în figura noastră). Dacă e soare se măsoară umbra unui băț de un metru, pus lângă ploscoană. Dacă umbra metrului este 1'25 m. iar cea a ploscoanei 10 m. atunci înmulțirea adevărată va fi 10 m. — mai puțin cu $10 \times 0'25$, (cu cât umbra este mai mare de un metru), adică $10 - 2'50 = 7'50$ m.

Rezultatul obținut din calculul suprafeței cercului (punctul A) îl înmulțim cu jumătatea înălțimei măsurate (dela punctul B) și rezultatul ce obținem este *volumul căpiței în metri cubi*.

Să zicem, că ploscoana ce o cumpărăm are jumătatea liniei *a—b*, care trebuie să fie egală cu raza cercului, de 3 m., iar înălțimea luată cu prăjina este 6 m.

Atunci vom avea:

$$A. 3 \times 3 = 9 \times 3'14 = 28'26$$

$$B. \text{Jumătatea înălțimei } (6 : 2) \text{ este } = 3.$$

Înmulțind suprafața bazei cu jumătate înălțimea, $28'26 \times 3$ obținem: $84'78$ metri cubi, deci căpița are $84'78$ m³ fân.

Dar cumpărătorul vrea să știe cantitatea de fân nu în metri cubi, ci în kilograme. Trebuie deci, ca metri cubi să-i transforme în kilograme.

Aceasta este o chestiune destul de dificilă (grea), mai ales atunci când vrem să calculăm exact cantitatea de fân.

Greutatea unui metru cub de fân e în funcție (depinde) de felul fânului (fân de fânaț, de luncă etc.) de când a fost cosit, de felul cum a fost uscat și de când a fost făcut clăi.

Pe lângă măsurile și calculele exacte, ce trebuie să le facem, trebuie să ținem și de toate acestea cont, căci numai așa obținem cantitatea de kilograme exactă, ce o căpiță de fân are.

În general se spune că :

Un metru cub (1 m ³) fân de livadă . . .	cântărește	60—80	kgr.
" " " " " " luncă . . .	"	80—100	"
" " " " " " baltă . . .	"	80—100	"
" " " " " " trifoiu și lucernă	"	75—85	"
" " " " " " otavă . . .	"	80—90	"
" " " " " " coceni de porumb	"	20—35	"

Presupunând, că fânul din exemplul de mai sus e mijlociu de bun și 1 m³ are 70 kgr. atunci toată căpița va avea: $84'87 \times 70 = 5934'60$ kgr. fân.

Exemplul de mai sus, probat de economii noștri, le poate aduce mare folos, ajutându-le să facă cumpărături cât mai aproape de realitate.

Îi scutește de cheltueli și oboseală, pentru a încărca și duce fânul în oraș sau sat la cântărit și le economisește timp, ce-l pot folosi, pentru alte lucrări.

Cei, cari au experiență (au calculat mult astfel) și calculează cu grije cantitatea fânului, după cum s'a scris mai sus, au ajuns așa de dibaci, încât spun până la kilogram cantitatea fânului, ce e în o clae, căpiță sau ploscoană.

I. Dăncilă.

Prepararea chiagului

Prepararea brânzei se poate face prin ajutorul a două mijloace: 1. se lasă laptele ca să se înăcrească. După ce s'a prins, se încălzește până când se adună brânza, sau 2. se adaugă laptelui crud puțin chiag, care ajută la prinderea lui.

Această din urmă metodă este astăzi cea mai răspândită și se folosește la prepararea celor mai multe brânzeturi. Să vedem acum cum se prepară acest chiag. La noi aproape fiecare cioban știe să prepare cheagul dar această preparare deseori nu este tocmai bună. Mai jos arătăm felul rațional al preparării unui chiag bun.

Stomacul unui miel sau vițel are 4 despărțituri, dintre cari ultima se numește chiag și servește pentru închegarea laptelui. Această despărțitură este îmbrăcată pe dinăuntru cu o pieleță fină, care singură conține acel cheag, care încheagă laptele. Acest cheag se găsește în cantitatea cea mai mare numai în stomacele mielor sau vițelilor, cari n'au început încă să mănânce altceva decât lapte, adică după 2—3 săptămâni dela naștere.

Chiagul trebuie preparat numai din stomacele mieilor sau vițelilor tăiați, nici decum morți, căci în acest caz chiagul poate fi bolnav și chiar poate strica brânza.

Stomacul sau mai bine zis chiagul trebuie scos imediat după tăiere și *curățit de conținutul său*. La noi de obicei se face tocmai invers, adică se lasă conținutul în cheag. În acest caz acest conținut începe câteodată să se putrezească, stricând chiagul. Curățirea cheagului se face așa fel, că se apucă cu o mână partea dinspre mațe și cu cealaltă se apasă pe dinafară asupra cheagului, golindu-l de conținut. Nu este permis sub nici un motiv de a folosi pentru curățirea cheagului apa, care ar spăla tot conținutul din pieleță chiagului, așa, că cheagul n'ar avea apoi nici o putere.

După golire se introduce în stomac sarea și se leagă la ambele capete. Pentru ca cheagul să nu se

mucigăiască sau să nu pătrundă în el muștele, este bine ca legăturile să fie presărate sau chiar frecate cu acid boric, care se poate procura dela farmacii sau droguerii.

Chiagul așa preparat este bun de întrebuințat de abia după vre-o două luni.

Dr. N. Odaisky
Medic veterinar.

Sonet

*Umbra serii se destramă,
Fără teamă,
Peste văi și peste sat;
Iar al nopții juvaer,
Sus pe cer,
Se ridică 'nvăpăiat.*

*...Jos, în vale la fântână,
Lung răsună
Doina — cântecul străbun —
Dela țarina mănoasă,
Spre-a lor casă,
Muncitorii vin pe drum.*

Victor Cosma
student.

Infecția purulentă a ombilicului mieilor sugaci

(Coptura buricului la mieii sugaci)

Dr. I. Dumitru

Medic Veterinar

Mielul înainte de a se naște se hrănește cu sângele mamei sale. Legătura între oaia-mamă și făt se face prin două artere și o venă. Arterele duc și răspândesc în corpul mielului sângele roșu (bun) iar venele culeg și scot din organismul mielului sângele negru (rău). Vasele purtătoare de sânge formează împreună cu un canal-despre a cărui rost vom vorbi într'un alt articol-cordonul ombilical al mielului (buricul). În momentul nașterii cordonul ombilical se rupe și deodată cu această rupere mielul își începe viața liberă. Încă din primele ceasuri de viață independentă el are de luptat împotriva unei mulțimi imense de dușmani pe cari dacă nu-i poate învinge, cade bolnav.

Dușmanii cei mai temuți și cei mai periculoși ai mieilor de curând născuți sunt microbii, cari sunt niște ființe atât de mici încât nu pot fi văzute cu ochii liberi ci numai cu ajutorul unui ochian măritor, numit microscop. Microbii sunt foarte răspândiți în așternutul oilor și mai ales în așternuturile murdare. Prin rana nevindecată a ombilicului de curând rupt (prin ombilicul uscat nu pot pătrunde) se pot ușor furișa în corpul plăpând al mieilor unde găsind hrană, întuneric și umezeală se înmulțesc f. repede. În scurt timp după pătrunderea lor în cordonul ombilical (buric) apare boala numită „infecția purulentă a ombilicului.“ De această boală suferă numai mieii născuți în grajduri și mai ales cei născuți în grajduri murdare, unde germenii boalei sunt foarte răspândiți. Între mieii născuți la câmp unde germenii boalei nu se găsesc sau se găsesc în număr foarte mic infecția purulentă a ombilicului nu se observă.

Semnele boalei

„Infecția purulentă a ombilicului“ apare în primele săptămâni de viață liberă. Mielul se naște sănătos și viguros, dar după 4—15 zile de la naștere apare în jurul buricului o umflătură caldă, dureroasă și mai mult sau mai puțin întinsă pe pânțe. Uneori răul se oprește aci și boala încetul cu încetul dă înapoi până la completă

vindecare. Din nefericire însă de cele mai multe ori germenii înaintează în corpul mielului în timp ce în locul umflat se formează uneori puroi (coptură). Mielul bolnav devine trist, abătut, slăbit, nu sugă, se mișcă foarte greu și are temperatura foarte ridicată în timp ce ceilalți miei sunt veseli, sugă cu multă poftă, se mișcă vioi și au temperatura normală. Pe măsură ce boala înaintează mielul devine tot mai trist, rămâne într'un colț al grajdului ceasuri întregi fără să se miște și este în așa măsură lipsit de puteri încât nu se mai poate duce la mama sa ca să sugă. În acest stadiu al boalei apare foarte deseori diareea (cufureala). Boala se termină aproape în totdeauna cu moartea animalului.

Durata boalei este de obicei, de 5—15 zile. Dar cum aproape totdeauna începutul infecției scapă neobservat, atunci când ciobanul observă unul din semnele descrise mai sus poate fi sigur, că mielul este bolnav, de câteva zile, de o săptămână sau chiar de două.

Primul miel bolnav constituie pentru miei, cari se vor naște după el un focar periculos de răspândirea boalei, căci din ombilicul lui copt va împrăști prin grajd milioane de germeni. Germenii răspândiți de miei bolnavi sunt mai periculoși decât cei ce se găsesc în așternut înainte de a apare primul caz de boală, căci ei (germenii) din ce în ce trec de mai multe ori prin organismul mieilor devin tot mai virulenți (otrăvitori). Acest adevăr are o mare importanță practică, căci toți miei cari se vor naște după ce așternutul a fost murdărit de coptură căzută dela ombilicul mielului bolnav se vor găsi mereu în pericol de a se îmbolnăvi. De aceea câte odată procentul mieilor bolnavi este foarte mare. În unele crescătorii pot fi cupriși de această boală până la 25% din totalul mieilor năcuți sau chiar mai mulți.

Cunoașterea boalei

Semnul cel mai caracteristic (lămuritor) pentru cunoașterea acestei boale este coptura ombilicului necicatrizat (neuscat). Se întâmplă însă uneori ca această coptură să dispară și în timp ce ombilicul se usucă puroiul se întinde înăuntru și atacă organele din corpul mielului, cari sunt în legătură directă cu vasele ombilicului. În aceste cazuri cunoașterea boalei pe animalul viu devine imposibilă și

singurul mijloc de a cunoaște cauza morții mielului este autopsia lui (cercetarea măruntaielor mielului mort).

Ce se constată în cadavrul unui miel

Deschizând după moarte corpul unui miel mort de această boală putem găsi diferite alterații.

Ombilicul (buricul) este de cele mai multe ori umflat și copt.

În pânțe (cavitatea abdominală) putem găsi peritoneul (prapurele, inflamă și o cantitate oarecare de lichid roșietic (sanguinolent). Dar alterația cea mai de seamă și care poate fi întâlnită de cele mai multe ori este la ficat (maurile negre). Acest organ este mai mare decât normal și prezintă unul sau mai multe abcese (pungi cu coptură) mari cât un bob de mază sau chiar cât un ou de găină. Abcesele pot fi văzute foarte ușor căci pe culoarea închisă a ficatului, ele fiind de culoare gălbue, sunt bătătoare la ochi. Puroiul din interiorul abceselor uneori este fluid, alteori este mai tare.

În coșul pieptului (cavitatea toracică) găsim exudat (lichid) clar sau turbure și amestecat cu puroi. În plămâni putem găsi abcese asemănătoare cu cele din ficat iar pleura (pieleța care învelește plămâni) poate fi inflamată și îngroșată.

Toate aceste alterații pot fi văzute de cele mai multe ori la unul și același miel, dar se poate întâmpla uneori să găsim plămâni sănătoși, iar ficatul atacat, sau invers adică să găsim ficatul sănătos iar plămâni atacați.

Prevenirea boalei

Vindecarea acestei boale nu este cu puțință. Abcesele din plămâni și ficat nu pot fi vindecate de nici un medicament.

În schimb măsurile de prevenire dacă sunt aplicate cu strictețe dau rezultate foarte bune și reușesc să înlăture cu desăvârșire boala din crescătorie. Aceste măsuri se aseamănă cu cele cari se aplică copiilor în primele zile după naștere; ele privesc în general curățenia ombilicului și a așternutului și au un singur scop: de a feri de infecții pe noii născuți, câtă vreme ombilicul lor nu este cicatrizat. În vederea acestui scop se vor aplica următoarele măsuri de izolare și desinfecție.

Izolarea mieilor bolnavi
 Separarea oilor cari urmează să fete
 Desinfecția locală a ombilicului
 Desinfecțarea grajdului

1. *Să se îndepărteze din turmă toți mieii bolnavi închizându-i într'un loc separat împreună cu mamele lor.* Această măsură este foarte importantă, căci am văzut, că mielul bolnav constituie un focar de răspândire a germeilor, cari cauzează boala. Dacă s'ar lăsa mieii bolnavi în grajdul comun, acesta de la un timp va fi în așa măsură împânzit de germenii boalei, încât creșterea altor miei ar deveni în acel grajd imposibilă.

2. *Câteva zile înaintea fiecărui fătări oaia care urmează să fete va fi separată într'un loc curat, unde de mult n'au mai stat oi și dacă este posibil nici alte specii de animale.* Așternutul acestor oi va trebui să fie în permanență bogat, uscat și cât se poate de curat. Când mieii au împlinit vârsta de 3 săptămâni ei pot fi înapoiați împreună cu mamele lor în grajdul comun.

În crescătoriile în cari monta este liberă și nu la mână și în cari prin urmare nu se știe data nașterii, această măsură nu este aplicabilă. E bine în aceste cazuri să fie mutate toate oile cari urmează să fete, într'un adăpost unde vor fi ținute în tot timpul fătărilor.

Când împrejurările fac imposibilă separarea oilor fătătoare într'un alt grajd, se va împărți grajdul existent în două părți.

3. *Indată după naștere, fiecărui miel se va tampona capătul ombilicului cu tinctură de iod.* Desinfecția ombilicului se mai poate face cu vaselină iodată, glicerină iodată 1/10 sau pomată de piatră vânătă (piatră vânătă bine pisată amestecată cu untură).

4. *Să se facă o curățenie radicală în grajd.* Gunoiul scos să fie ars. Se vor vărui pereții grajdului cu var stins de curând și amestecat cu leșie și se va așterne un strat de paie uscate și curate.

Măsurile descrise mai sus, dacă sunt aplicate cu severitate, sunt suficiente pentru a înlătura orice posibilitate de infecție a ombilicului mieilor de curând născuți, pentru a elimina boala din crescătorie și a opri brusc mortalitatea.

Ingrijiti oile!

Datorința de căpetenie a oierilor este să ne îngrijim averea, adecă oile!

In iarna aceasta, după o vară secetoasă aproape in toate părțile țării, câmpurile sunt uscate.

In Basarabia, Moldova și o parte din Dobrogea așa este. In aceste părți pășunea este slabă. Nutrețuri sunt chiar puține, din care cauză sunt și foarte scumpe. In Basarabia un car de ciocleji (ureni, paie de porumb) s'a cumpărat la anul nou pe locul negru, cu Lei 500. Alt năcaz, că pe vreme udă (până acum o lună și jumătate a fost tot ud), în zadar le dăm nutreț. Mănâncă prea puțin, pe cel mai mult îl calcă, lucru pe care îl cunosc toți oierii.

Fără hrană încă nu le putem ținea!

In pădurile Statului ne-am învoit fără să avem iarbă, fiind ea păscută toată pe vară. La acest neajuns se mai adaugă și multele greutateți ce ne fac angajații Statului. Amintesc pe scurt: faci cerere, mergi cu ea în persoană la Casa pădurilor din Chișinău sau Bârlad; dacă se aprobă vii cu ea la Ocolul Silvic din Tigheciu (la 100 km.) Ocolul numai așa îți permite să paști în pădure, dacă plătești anticipativ 4 Lei de oaie pe lună și dacă faci pentru fiecare sută de oi 2¹/₂ hectare de arătură în golurile din pădure, pe cari vor să le planteze cu salcâmi! Cum oierii n'avem vite de plug, cu cari să spargem țelinile din pădure, trebuie să colindăm satele, ca să găsim plugari, cari pe lângă plată bună să ne facă acest lucru! Vitele basarabenilor anul acesta sunt slabe; înjugă 4—6 și chiar 8 boi ca să poată sparge țelinile. Până n'ai făcut arătura nu te sloboade în pădure.

Atâtea greutateți și multă cheltuială!

Indemn pe toți oierii să dea oilor grăunțe (porumb).

Să nu le lăsăm să slăbească, căci dacă slăbesc se indreaptă greu și aduc sărăcie!

Vorba din bătrâni: „Oaia este plug de salcie” se adeverește în cazul, când oierul e sgârcit cu hrana!

Cu cât vom da oilor grăunțe mai din vreme mai de departe, cu atât și ele mai departe ne vor ajuta!

Noi le dăm dela Anul nou în fiecare zi câte un pud (16 kg.) la sută, adecă mai mult decât o bănicioară (ferdelă).

Sfătuiesc pe toți să facă la fel.

Cârlanilor (miei), cari sunt mai cruzi, dați-le orz sau ovăs, chiar dacă au iarbă! Ascultați seara când se culcă și încep a rumege, dacă tușesc, să știți că au guși.

În acest caz, dacă aveți holdă de grâu, mânați-i să pască seara pe ea, până se satură. Grâului nu-i face rău! Dacă n'aveți grâu, dați-le ovăs, câte 8 kg. la sută pe zi, tot mărinđ porția, până ajunge la o lună la 15 kg. de sută și pe zi!

Așa urmând vor lăpăda sigur gușile!

Oilor mari este mai recomandabil să le dăm porumb.

Porumbul se dă pus în grămezi pentru 4—5 oi pe pământul bine înțelinit. În lipsa țelinei și pe timp ploios se dă în uluce (troci).

Obiceiul unora de a da oilor porumb într'o zi și în alta nu este cât se poate de rău! Oaia la timpul său așteaptă porția, care dacă nu i-se dă, sbeară și aleargă toată ziua unde vede un om, câine sau altceva.

Aici în Basarabia de astă toamnă numai de 2—3 ori s'a văzut soarele și oile țigăi la timp nouros și burhai, fac *râie*.

Aveți bine grije, să le căutați și spălați, așa fel ca lâna de pe ele să fie curată și întregă! Oaia bine hrănită și căutată de râie, în primăvară când dă colțul ierbii se infoiază și îngroașe, pare cu mult mai mare și mai corpulentă!

Lâna crește mai bine, va avea miel mai bun și lapte mai mult.

Nicunar.

Păstorașul

Sunt păstor, păstor de munte,
Ciobănașul dela oi,
Ce trăiesc în vârî la boare
Pe subt norii plini de ploii.

Mă 'nconjoară stânci cărunte
Și pădurile de brazi;
Văi adânci șerpuitoare
Și-al izvoarelor talaz.

Sub brădui cu frunza verde
Stau de ploaie și de vânt,
Iar la umbră și răcoare
Lângă oi de dor eu cânt.

Câte dealuri și izvoare,
Văi și vârfuri mă 'nconjor
Toate-s pline de verdeață
Și le paște-al meu ciopor.

Murmurând s'aud izvoare,
Ce cobor prin stânci mereu;
Șoapta lor s'aude 'ntr'una
Și-mi îngână glasul meu.

Sunt păstor, păstor de munte,
Straja patriei eu sunt;
De n'aș fi eu cu cioporul,
Cine-ar paște-acest pământ?

Bate vântul, ninge, plouă,
Eu n'am teamă, nu am zor,
Sus pe munte pasc cioporul
Și beau apă din izvor.

Când răsare sfântul soare
Turma-mi paște pe izvor,
Când apune sunt pe dungă,
Tot cântând mereu de dor.

Cântul meu în vânt se duce
Peste deal și văi adânci,
Se răsfrânge 'napoi iară
Printre brazi și printre stânci.

Peste deal în valuri sboară
Al meu cântec trăgănat
Și-l ascultă cu plăcere
Toate fetele din sat.

Sunt un mic păstor de munte,
Sunt al munților păstor
Și-oi muri în floricele
Mult cuprins de-atâta dor!

D-tru V. Tărtăreanu
Vaideeni-Vâlcea.

Cărți primite la redacție.

„Contribuțiuni la viața păstorească din Argeș și Muscel“ de Mara N. Popp.

La redacția revistei noastre am primit două cărți cari ne-au bucurat mult, căci în ele se scrie despre viața păstorească din stânga și din dreapta Oltului. Ele sunt scrise de doamna *Mara N. Popp*, profesoară.

Viața oierilor e o comoară veche de viață românească. O comoară veche și scumpă, dar necunoscută. Abia acum s'au găsit câțiva oameni învățați, cari au pornit cu târnăcoapele dragostei să desgroape viața oierilor de pretutindeni, cu bucuriile și năcazurile ei. Am mai vorbit aici de niște doctori veterinari, cari s'au interesat și au scris niște cărți despre îmbunătățirea raselor de oi și a produselor lor. Acum avem bucuria de a scrie despre alte două cărți, cari se ocupă cu viața oierească din două regiuni oierești însemnate.

În cartea întâi doamna Mara N. Popp scrie despre viața oierilor din stânga Oltului, adică din județele *Argeș* și *Muscel*. Dânsa cercetând satele oierești dela poalele munților, a aflat un lucru interesant. Anume a descoperit, că în toate satele oierești din Argeș și Muscel se află locuitori veniți din Ardeal, *ungureni*. Și în unele sate sunt mulți acești *ungureni* veniți de peste munți.

Iată satele dintre Olt și Argeș în cari se află oieri *ungureni*: *Sălătnic*, *Suici*, *Cepari-Ungureni* și *Cepari-Pământeni*, *Ciofrângenii-Ungureni* și *Pământeni*. Pe lângă Argeș sunt alte sate cu *ungureni*: *Căpățânenii*, *Pământeni* și *Ungureni*, *Oiești-Pământeni* și *Ungureni*, *Albești-Ungureni* și *Pământeni*. Chiar numirile satelor arată, că jumătate din locuitori sunt *ungureni* și jumătate *pământeni*, băștinași. *Ungureni* sunt și pe *Valea Doamnei*. Comuna *Corbi* e aproape toată locuită de *ungureni*, cari sunt de origine din *Jina*, jud. *Sibiu*.

Afară de *Jinari* mai sunt și alți *Ungureni*, veniți din *Mărginimea* jud. *Sibiu*. *Jinarii* din *Corbi* și-au păstrat chiar vorba și portul.

E întrebarea acum: când și de ce au venit ciobanii ungureni să se așeze în satele din județul Argeș și Muscel? După cercetările făcute s'a aflat, că pe timpuri ciobanii *mărgineni* au fugit în țară în mai multe rânduri și din mai multe pricini. Căci afară de ciobanii, cari s'au însurat *pe sub munte*, ungurenii au trecut uneori cu zeci de familii și s'au așezat în țară. Așa au făcut Jinarii. Și anume Jinarii au fugit în țară cu grămada în două rânduri. Mai de mult din cauza asupririlor religioase din vremea *unației*. Mai apoi au fugit din cauza militarizării grănicerești. Jina a fost făcută comună grănicerească și bărbații au fost militari toată viața.

Iată atâtea și atâtea lucruri interesante din trecutul vieții noastre păstorești. De aceea ne bucurăm mult când vedem, că cineva se apleacă cu dragoste comorilor de viață românească a oierimii.

„Ciobănia la Ungurenii din dreapta Oltului“ de Mara N. Popp.

A doua carte ce ne-a trimis d-na Mara Popp, se ocupă cu viața ciobanilor ungureni din dreapta Oltului. Lanțul ungurenilor de *pe sub munte* începe dela Jiu și până la Buzău. Intre Jiu și Olt ungurenii s'au așezat în următoarele sate: *Cernădia, Baia de Fier, Titerlești, Polovraci și Vaideeni*. Ei au venit din Poiana-Sibiului, Săliște, Rășinari și mai ales din Jina. Satele ciobanilor ungureni se deosebesc de celelalte prin port, vorbă și obiceiuri. Ei au dus cu ei hărnicia și economia înțeleaptă a mărginenilor. Satele lor sunt mari cu gospodari buni. Prin munți ungurenii se deosebesc de ceilalți oieri prin aceea, că ei își duc la munte întreaga familie iar brânza o lucrează băcițele.

În cartea aceasta am găsit și starea prezentă a oieritului din Mărginimea Sibiului. Săliștenii aveau acum 30 de ani 120.000 oi iar azi au 1.500. Poenarii aveau odată 120.000 oi iar azi mai au 60.000. Jinarii își mențin oile cam la 30.000.

„Pe drumul durerii“ — poezii de George Negru.

La redacția revistei noastre am primit o carte cu poezii intitulată: „*Pe drumul durerii*“ scrisă de dl *George Negru*. Am publicat și noi în revistă câteva poezii de dl *George Negru*. Așa, că cetitorii îl cunosc.

Viața e un drum de durere. Dl *George Negru* a încercat să-și pună durerile vieții în poezie; iar poeziile și le-a strâns într'o carte, care costă 30 Lei.

Inercarea dlui *G. Negru* este lăudabilă. Poeziile D-sale ar fi fost și mai reușite, dacă se trudea a le îmbrăca în o limbă cât mai ușoară și mai lin curgătoare.

Așteptăm din partea dlui *G. Negru* poezii tot mai frumoase și mai alese și suntem siguri, că nu vom fi înșelați în nădejtile noastre.

Nicolae Vonica.

Vine iarna

*Pustiit de frunză-i codrul,
Nori opaci acopăr cerul,
Vântul toamnei 'ntârziate
Dinspre munți aduce gerul.*

*In ogradă tot belșugul
De pe câmp a fost adus,
Gospodina 'n gura sobei
Toarce caerul pe fus.*

*Negre ciori sburând în stoluri
Trec țipând cu gâtu 'ntins,
...Vine iarna cu zăpadă
Și cu farmec și cu... plâns.*

Victor Cosma
student.

Dela U. O.

În ceea ce privește organizarea oierilor comunicăm, că în primul rând se înființează Reuniunile de oieri după Statutul publicat în broșura „Nouă Zări“ de N. Muntean.

Acolo se arată felul membrilor, drepturile și obligațiile lor, precum și taxele ce trebuie să plătească reuniunii fiecare membru, după categorie. (Taxele le hotărăște adunarea generală a Reuniunii).

Toți membrii reuniunilor sunt de drept și obligator membri ai U. O., trebuind să plătească odată cu taxa către reuniune și lei: 25 pentru U. O.; sumă ce se plătește odată pentru totdeauna.

Membrii reuniunilor se pot înscrie și membri ai U. O. în una din categoriile prevăzute în Statutul Uniunii plătind taxa respectivă.

În vederea ședinței de primăvară a comitetului U. O., care se va ține probabil în prima jumătate a lunii Martie la sediul Uniunii, cu care ocazie se va discuta între altele și lua măsuri în legătură cu valorificarea lânii, rugăm toate Reuniunile să-și formuleze punctul de vedere în această chestiune și să ne trimită rapoarte detaliate asupra hotărârilor luate, ca să putem prezenta on. guvern un memoriu cât mai documentat, reprezentând dorința unanimă a tuturor oierilor din țară, constituiți în U. O.

Revista „Stâna“ a pus la dispoziția Reuniunilor o pagină.

Conducătorii Reuniunilor, cari și-au luat obligația frumoasă și românească de a munci intens pentru promovarea intereselor oierilor sunt rugați a ne trimite spre publicare scurte dări de seamă asupra activității de orice fel al reuniunilor: ședințe ale comitetelor cu hotărârile aduse, inițiative, sărbări, intervenții etc.

U. O. a închiriat pentru nevoile proprii o casă în care vor fi mutate la 15 Februarie crt. birourile Uniunii.

Incepând cu această dată activitatea U. O. se va intensifica mult.

Așteptăm ca toți oierii și Reuniunile oierilor să urmărească și să ne dea tot concursul susținându-ne în această activitate, care se va desvolta în conformitate cu hotărârile aduse de congres.

Să fim toți o inimă și un suflet; un cuget și o simțire.

Ochii și urechile să ne fie îndreptate numai în spre U. O. singura, care ne servește cu demnitate, cinste, devotament și pricepere, interesele culturale, sociale și profesionale.

Să nu ne lăsăm descântați și descurajați de anume inși, cari nu ne-au servit, nu ne cunosc și nu ne vreau binele.

— — —

U. O. a trimis Reuniunilor câte un anumit număr din broșura Dlui N. Muntean președintele U. O. „Noui Zări“, precum și mai multor abonați ai revistei „Stâna“.

Stăruim și pe această cale ca broșurile trimise să fie distribuite, iar costul lor trimis pe adresa Uniunii, în Poiana-Sibiului.

Nu vrem să credem, că se va găsi oier, care să nu cumpere această cărticică de un real folos și adevărat îndrumător în lupta ce am pornit.

Cine nu o are să o comande cât mai curând dela U. O.

— — —

Oieri! Nu pierdeți timp și organizați-vă în Reuniuni! Destul timp am trăit risipiți fără să ne știe și aprecieze nimenea! E timpul să ne impunem și noi în fața țării, ceea ce nu se poate face decât organizați fiind.

Orice întârziere în această privință o vom simți amar!

— — —

Inscrieți-vă membrii în U. O. și stăruți și pe lângă alții să facă la fel!

— — —

Reuniunile sunt rugate a trimite cât mai neîntârziat pe adresa Uniunii taxa de bază și taxele încasate pt. U. O. dela membrii Reuniunilor!

Uniunea are mult suflet și tot aiâta voință, dar luptă cu greutatele materiale ale începutului.

Dați, că pentru Dv. dați!

Fiecare Reuniune ne va trimite pentru complectarea dosarului propriu în cel mai scurt timp:

1. Tabloul general al membrilor Reuniuni pe categorii.
2. Tabloul membrilor comitetului.
3. Tabloul cenzorilor.

Casseria U. O. confirmă primirea următoarelor sume:

1. Dela Dl Nic. Bistriceanu com. Titerlești în contul taxei de membru fondator al U. O.	Lei: 200
2. Dela Reuniunea oierilor din Poiana-Sibiului:	
a) Taxa de bază către U. O.	Lei: 1000
b) Taxa de lei: 25 pt. o parte din membrii Reuniunii	„ 1250
c) 10 ^o / _o din venitul prod. teatrale dela 26 XII. 1935	„ 260 2510
3. Dela Reuniunea oierilor din Vaideeni:	
a) Taxa de bază către U. O.	Lei: 1000
b) Taxa de lei: 25 pt. 4 membrii „	100
c) 10 ^o / _o din venitul petrecerii dela 6 I. 1936	„ 100
d) Pentru 50 broșuri	„ 1000 2200
4. Dela Dl Ion Stănișor, Săliște, jud. Sibiu pt. 5 broșuri,	Lei: 100
5. Dela Dl Ion Iancu, Purcăreț jud. Alba pt. 10 broșuri,	„ 200
6. Dela Reuniunea Oierilor din Băbeni-Bistrița, jud. Vâlcea pt. 19 broșuri,	„ 366
7. Dela 14 inși pentru 14 broșuri	„ 280
	Total Lei: 5856

Luați bine seama asupra celor publicate mai jos.

INȘTIINȚARE

Catedra de zootehnie a facultății de științe agricole din Chișinău organizează și în acest an între 24—29 Februarie 1936 cursuri și demonstrațiuni Practice despre: **creșterea și exploatarea oilor pentru pielicelele** (karakul, karakul) × turcană și turcană brumărie).

Deschiderea cursurilor va avea loc Luni, 24 Februarie 1936, la orele 9 dim. în localul Laboratorului de Zootehnie din str. G-ral Berthelot, 79, Chișinău.

După terminarea cursurilor se vor vizita crescătoriile mai de seamă din Centrul Basarabiei.

Cererile de înscriere se vor depune sau trimite prin poștă până în ziua de 20 Februarie 1936 pe adresa: *Laboratorul de Zootehnie, Facultatea de Științe Agricole Chișinău.*

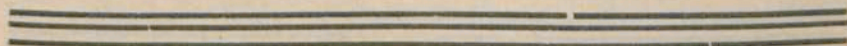
Odată cu cererea de înscriere se va depune și taxa respectivă de Lei 120.

Director

PROF. Dr. A. CARDAȘ

Indemnăm Reuniunile noastre să discute în ședință această înștiințare și pe cât e posibil să trimită fiecare cel puțin un oier la acest curs.

Numele oierului ce va fi trimis ne va fi comunicat și nouă!

Pagina Reuniunilor

Reuniunea Oierilor din comuna Vaideeni-Vâlcea și-a ținut adunarea generală ordinară în ziua de 5 Ian. 1936.

Cu această ocazie s'a ales definitiv comitetul Reuniunii și cenzorii:

Din comitet fac parte următorii:

Președinte de onoare: Adam Ionescu, deputat

Președinte activ: Adam P. Jinaru

Vice-președinte: Lazăr L. Apostoloiu

Secretar: Ion N. Stănușescu, inv.

Casier: Preotul Ion A. Boțocan

Bibliotecar: Ion D. Vinereanu

Membrii:

1. Mihail Șt. Ștefu	7. Ion. I. D. Mugescu
2. Ion I. Popescu	8. Ion P. I. Jinaru
3. Dumitru A. Crăciunescu	9. Grigorie Gh. Băluță
4. Dumitru I. Gheorghescu	10. Pavel Gh. Gheorghescu
5. Ștefan T. Tomescu	11. Dumitru M. Zăvoi
6. Adam I. Samoilă	12. Gheorghe D. Titel
13. Dumitru D. Anica	

Cenzori:

1. Pavel I. Băncescu
2. Ion Gh. Vinereanu
3. Ion I. Danilescu
4. Grigorie Gh. Săvoiu
5. Ion Gh. Tărtăreanu

N. R. Nu ne îndoim, că în cel mai scurt timp vom putea înregistra cu plăcere frumoase realizări din partea Reuniunii din Vaideeni!

Noi dorim din tot sufletul!

INFORMAȚIUNI

DI Nic. Muntean, Președintele U. O. și director al revistei „STÂNA“, invitat fiind de oierii din com. Covasna, jud. Trei-scaune, a fost în ziua de 12 Ianuarie crt. în mijlocul lor.

Oierii covăsneni au făcut D-lui președinte o primire frumoasă și plină de căldură.

În gara Covasna a fost întâmpinat de un însemnat număr de oieri, cu călăreți în frunte, conduși fiind de președintele Reuniunii oierilor din Covasna, DI Ion Gh. Papuc și notarul comunal, DI Ion Ciangă.

Fiind Duminecă, dela gară DI președinte a fost condus la sf. biserică. După terminarea sf. slujbe toți oierii — ca la 200 — s'au adunat în una din salele școalei primare. Aci bunul român și neobositul luptător pentru binele oierilor, DI Dr. Dumitru Stefan, prim-procuror în retragere, a rostit un însuflețit cuvânt de binevenire, subliniind, că oierii covăsneni au așteptat cu mult dor și drag să vadă și audă pe președintele U. O. DI Nic. Muntean, căruia îi urează în numele oierilor din Covasna sănătate și putere, pentru a duce la bun sfârșit lupta pornită cu atâta demnitate și devotament pentru binele oierilor și progresul oieritului.

Cuvântul sincer și nefățărit al D-lui Dr. Stefan a făcut o adâncă impresie asupra celor prezenți și asupra D-lui N. Muntean.

A răspuns în frumoase și bine simțite cuvinte DI Nic. Muntean, președintele U. O.

S'a anunțat apoi conferința D-lui Nic. Muntean pentru ora 3 d. a.

DI N. Muntean a luat ameața la președintele Reuniunii oierilor, DI Ion Gh. Papuc, împreună cu DI Dr. Stefan, preotul Ticușan și câțiva oieri.

Soția D-lui Papuc, bună gospodină, cum dealtfel sunt toate covăsnencele, și în general oierițele, a aranjat o bogată masă, întrecând toate așteptările.

La ora 3 d. a., în prezența oierilor cari nu mai încăpeau în sală, și-a desvoltat conferința președintele U. O., DI Nic. Muntean, care timp de aproape 3 ore a fost ascultat cu o evlavie, cu adevărat creștinească!

Adunarea a fost deschisă de preotul comunei DI Ticușan, care asigură pe președintele U. O. de toată dragostea și înțelegerea oierilor din Covasna.

Al 2-lea a luat cuvântul Dl învățător Botez, f. s.-revizor școlar și director al școalei, care în numele celor prezenți declară că oierii covăsneni vor urma disciplinați și cu încredere pe președintele Uniunii lor, Dl N. Muntean.

Președintele U. O. în conferința desvoltată arată trecutul oierilor, nevoile cu cari luptă oieritul și toate lipsurile, cari fac aproape imposibilă continuarea acestei profesiuni cu un atât de covârșitor rost în istoria neamului și de o așa mare importanță în economia națională a țării.

Face apel la unirea tuturor oierilor și-i îndeamnă să se organizeze.

Conferința președintelui U. O. a fost mereu întreruptă cu aprobări și călduros aplaudată.

Seara s'a aranjat o masă comună, la care au luat parte mulți oieri cu soțiile lor.

La masă a luat cuvântul președintele U. O., mulțumind oierilor și soțiilor lor pentru sincera iubire cu care l-au primit și înconjurat în tot timpul.

Li asigură, că pleacă din mijlocul lor întărit cu și fletul pentru lupta sfântă a descătuserii oierilor din robia nepăsării conducătorilor și din robia speculanților.

Indeamnă oierii din Covasna să fie solidari, să se sprijinească unul pe altul și să lupte convinși, că izbânda nu va întârzia.

Au răspuns părintele Ticușan și Dl Ion Gh. Papuc, asigurând pe președintele U. O. că oierii covăsneni vor fi mereu alături de dânsul, la datorie.

În ziua de 13 Ianuarie dimineața Dl președinte al U. O. s'a întors la Sibiu.

Nu putem încheia această scurtă dare de seamă fără să facem loc cu multă plăcere următoarelor constatări:

1. Că oierii din Covasna deși înconjurați de toate părțile de săcui, — în comună chiar au fost și sunt $\frac{3}{4}$ săcui, — și-au păstrat curat graiul, credința, cântecele și obiceiurile. — Sunt oieri de frunte!

2. Că femeile lor sunt mereu după război, țesând din toată lâna oilor postav, pe care alte femei îl vând în județ și în județele învecinate.

Oierii din Covasna nu vând lână la fabrici, ci dincontră mai cumpără.

Ne gândim: ce bine ar fi, dacă exemplul covăsnencelor ar fi imitat și de alte femei, cari să facă ciorapi, svetere și alte obiecte din lână.

Comunele oierilor ar deveni adevărate ateliere de lucru, cum scria într'un articol Dl Dr. I. Dăncilă.

Atunci s'ar scumpi lâna.

Calitatea brânzei lasă de dorit și aici, ceea ce i-a îndemnat pe oieri să roage pe Dl președinte al U. O. să stăruie pentru înființarea unei Stâni-Școli.

Oierii și oieritețele din Covasna merită toată recunoștința și lauda.

Mulți se plâng, că nu au mai primit revista.

Motivul este, că nu și-au achitat abonamentul.

Cei cari doresc să o mai primească, sunt rugați a plăti abonamentul la timp. Totodată anunțăm, că pentru viitor suntem absolut hotărâți de a nu o mai trimite decât celor cari își achită anticipativ costul abonamentului, de altfel destul de modest.

Apreciați și Dv. munca și cheltuielile împreunate cu redactarea și tipărirea ei.

Nu căutați a vă sustrage unei elementare obligații și nu vă înșiruiți în rândul pomanagiilor, căci nici cu noi nu face nimeni pomană, și nici nu așteptăm!

Cui nu-i place, sau nu-l satisface cuprinsul revistei, este din nou rugat să o refuze, achitând-o pentru timpul cât a primit-o!

Noi ne silim să fim de folos, Dv. ajutați-ne!

Fiecare abonat să stăruie a face noi abonați!

„Stâna“ *trebuie* să intre în fiecare casă de oier!

Ea este lumina, care se străduiește a împrăstia întunericul și ea este focul, care ne încălzește nădejțile!

Ea este buciul, care ne strigă durerile!

Sprîjiniți-o și răspândiți-o oieri!

Dl Nicolae Muntean, președintele U. O., mulțumește și pe această cale oierilor covăsneni pentru buna primire ce i-au făcut și-i asigură, că va stăruie mereu pentru a asigura oierilor locul ce li se cuvine între clasele sociale, iar oieritului condițiunile de dezvoltare.

Stimații Domni colaboratori la revista „Stâna“ sunt rugați insistent să trimită articolele până la 25 a fiecărei luni.

Manuscrisele să fie scrise citeț și pe o singură față.

Reuniunea oierilor din Poiana Sibiului a sărbătorit ziua de 24 Ianuarie, luând parte în frunte cu steagul la slujba religioasă ce s'a oficiat cu această ocazie la biserica din „Vadu“.

Din comuna Poiana Sibiului s'a colectat pentru înfometajii din Basarabia frumoasa sumă de Lei 18'321.—.

Rugăm trimiteti pe adresa revistei fotografii cu vederi în legătură cu viața, traiul și portul oieresc, ca să le publicăm în revistă.

Ziare și reviste primite la redacție: „Isus Biruitorul“ Sibiu, „Ardealul“ Brașov, „Drapelul Nostru“ București, „Glasul Nostru“ satul Valeni, com. Băsești, jud. Fălciu, „Românizarea“ București, „Bravo“ Arad, „Basarabia Creștină“ Chișinău, „Viața Politică și Literară“ București, „Tribuna“ Sibiu, „Vremuri Noi“ Brașov, „Scânteia“ Gherla, „Revista crescătorului de animale“ București, „Acțiunea Românească“ Fălticeni, „Drumul Nou“ București.

Am primit în contul abonamentului:

300 Lei:

JUD. ALBA: Comuna Șugag: Miron Ștefan, învățător, vicepreșed. U. O.

200 Lei:

JUD. SIBIU: Comuna Poiana Sibiului: Ion Ghișe 959.

100 Lei:

BUCUREȘTI: Ing. D. Alexandrescu.

JUD. DOROHOI: Comuna Adășeni: Vintilă Ciceiu.

Orașul Roman: General Eugen Lucescu.

JUD. SIBIU: Comuna Poiana Sibiului: Dumitru Șufană 471, Ilie Dăncilă 952, Gheorghe Vonica 218 și Romul Mănișiu.

Comuna Săliște: Ion Stănișor.

JUD. TELEORMAN: Roșiorii de Vede: Traian N. Popescu.

JUD. TREISCAUNE: Com. Brețcu: Nicolae D. Stoica.

JUD. VÂLCEA: Com. Vaideeni: Adam Ionescu, deputat.

50 Lei:

JUD. BĂLȚI: Bălți: Tolpeghin Zinovi.

Poșta Redacției.

Dr. I. DUMITRU, BUCUREȘTI. — Am primit numai un articol. Suntem bucuroși de concursul promis.

DI D. V. TÂRTĂREANU, VAIDEENI. — Trimiteti poezia „Sarmisgetuza“ pe care, dacă o găsim potrivită o publicăm cu plăcere.

Ce mai e nou în țară ?

Veste bună pentru cetitorii noștri.

Cu bucurie vestim pe cetitorii și abonații revistei noastre, că începând cu acest număr vom da și știri din țară și străinătate. În felul acesta revista va fi mai bogată și mai interesantă iar abonații vor fi mai mulțumiți. Paginile știrilor din lume și țară vor fi îngrijite de Dl Nicolae Vonica, un vechiu colaborator al nostru.

Cum mai stă pol'tica?

În politică partidele se luptă mereu între ele. Dar lupta cea mai înverșunată nu se dă între guvern și opoziție, ci între partidul național-țărănesc și partidul național-creștin (Cuza-Goga). Astfel la 15 Ianuarie au fost alegeri de senatori la Suceava și la Prahova. La Suceava s'a dat o mare luptă între național-țărăniști și cuziști. Invingător a fost A. C. Cuza, care a fost ales senator. La Prahova a fost ales un liberal.

Mai sunt la 18 Februarie două alegeri de deputați: la Mehedinți și Hunedoara. Și aci lupta se dă între partidul lui Mihalache și al lui Cuza-Goga. Și se dă o luptă aprigă, cu ciomege.

Parlamentul a fost deschis la 20 Ianuarie. După cât se pare, partidul liberal e tare pe situație și va mai rămânea la putere.

Alte știri și întâmplări din țară.

* **S'a descoperit o mare hoție.** Avutul țării a fost din nou prădat de o societate jidănească „Cagero“, condusă de jidanul Grosz. Anume acestei societăți i-a fost încredințat importul unor mărfuri în valoare de peste 2 miliarde lei. Cu această ocazie jidanii au făcut o contrabandă de bani străini, păgubind statul cu peste 100 milioane lei. Tâlharul jidan fugise în străinătate. Complicii lui au fost prinși și duși la închisoare.

* **A murit Episcopul Roman al Orăzii.** În ziua de 20 Ianuarie a încetat din viață bătrânul Episcop Roman Ciogariu, în vârstă de 84 ani. Pentru meritele lui i s'au făcut funerarii naționale.

* **Vor ieși bani noi de metal.** De curând s'a făcut la București o fabrică de bătut bani. Aci se bat acum bani noi de 25 și 50 bani, de 50 și de 250 lei.

- * **M. S. Regele** a fost în vizită la Belgrad (Serbia).
 - * **O iarnă caldă** cum nu s'a mai văzut de mult, e iarna din anul acesta. Pe alocurea au înflorit liliacii. Va fi o iarnă bună și pentru oieri.
 - * **Avem prea multe vii.** Înainte de Crăciun s'a votat o lege prin care se oprește plantarea viței de vie pe un timp de 5 ani. Asta pentrucă avem prea multe vii și vinul e prea ieftin.
 - * **La Maglavit** continuă să meargă lume și în timpul iernii. Mai ales că a fost vremea bună. Se găsesc acolo în fiecare zi câteva sute de oameni din țară. S'au strâns până acum 2 milioane lei pentru ridicarea unei mănăstiri. Petrache Lupu se pregătește. Iși face o nouă tribună de unde va predica în viitor.
 - * La încheierea revistei aflăm cu durere, că Luni în 3 Febr. crt., la ora 3.30 după masă, a încetat din viață la reședința episcopală din Cluj, P. S. S. Nicolae Ivan, Episcop ortodox al Clujului și Feleacului.
- A murit în vârstă de 83 ani.

Ce mai e nou în străinătate ?

- * **A murit Regele George V. al Angliei.** În ziua de 30 Ianuarie a murit Regele George al Angliei în vârstă de 75 de ani. A domnit 25 de ani și a fost iubit de popor. Noul rege al Angliei se numește Eduard al VIII-lea și e fiul mai mare al Regelui George V., care a murit.
- * **Războiul din Abisinia.** Ceeace atrage atenția întregii lumi de 4 luni de zile e războiul din Africa dintre *Italia* și *Abisinia*. Războiul se dă pe două fronturi: pe frontul armelor și pe frontul diplomatic. Pe frontul armelor Italia câștigă mereu noi biruinți. Chiar acum de curând Generalul Graziani a înaintat mult în Abisinia. Pe frontul diplomatic Anglia duce o mare luptă contra Italiei. Totuși e o luptă mai mult de vorbărie. Căci Italia își face menderle fără nici o piedică.
- * **Se ridică Egiptul.** De când cu cearta dintre Italia și Anglia pe chestia Abisiniei, Egiptul, o țară din Africa supusă Angliei, a început să-și scuture jugul englez. Poporul s'a răsculat și și-a cerut independența. Anglia trebuie să i-o dea, căci se ferește de războiu.

* **In Franța sunt mari tulburări în politică, între partide.** Anume partidele de stânga, comuniștii, țin cu Abisinia, iar naționaliștii țin cu Italia. Dacă vor ajunge comuniștii la putere, Franța va pași hotărâtă împotriva Italiei. Iar lucrul acesta va aduce un războiu în Europa.

* **Anglia duce armate în Egipt.** Pe de altă parte Anglia duce armate în Egipt, ca la nevoie să sară în ajutorul Abisiniei.

* **Japonia îmbucă mereu din China.** Pentru că China e slab înarmată și pentru că Rusia se ferește de războiu.

* **Noul președinte al Cehoslovaciei.** Masaryk, bătrânul făuritor al Cehoslovaciei și-a dat demisia dela conducerea țării, din cauză de bătrânețe. În locul lui a fost ales *Eduard Beneș*, fost ministru de externe.

* **Iarnă grea în America.** În timp ce la noi e o iarnă caldă cum nu s'a mai pomenit, în Statele Unite e o iarnă grea cu zăpezi și ger mare. Sute de oameni au murit de frig.

* **De frica hoților** vestitul colonel aviator american Lindberg a fugit cu soția și cu copilul în Anglia. Cu câțiva ani mai înainte hoții i-au furat singurul copil și l-au omorât. Acum hoții din America îl amenință că-i fură și pe al doilea copil. De aceea omul a fugit în țări străine. Vai de ea Americă.

* La înmormântarea Regelui George V al Angliei s'au fost reprezentate toate țările de pe glob.

Țara noastră a fost reprezentată de Însuși M. S. Regele Carol II.

După înmormântare a avut loc la Londra o seamă de întrevederi între reprezentanții diferitelor națiuni.

Intrevederile începute la Londra s'au continuat la Paris.

Se depun eforturi lăudabile pentru menținerea păcii așa cum s'a stabilit prin diferitele tratate.

Nicolae Vonica.

